

NATUURLIJKE LANDBOUW

Op 10 september gaf Thomas Nelissen een lezing over natuurlijke landbouw in de brandnetel. Hij had reeds 6 maanden natuurlijke landbouw achter de rug bij Fahouka in Japan.

Natuurlijke landbouw staat lijnrecht tegenover de wetenschappelijke landbouw. Men noemt het landbouw hoewel het eigenlijk geen landbouw is.

Het is: zitten, zien, waarnemen, ademen en voelen.

Landbouw begint waar natuurlijke landbouw eindigt en omgekeerd.

Natuurlijke landbouw brengt inzicht, geluk en vrede voort, darentegen landbouw ziekte, ongeluk en oorlog met zich meebrengt.

De natuur is immers niet aan banden te leggen. Wij leven in de natuur; wij ademen, zien... Daarom, als we snoeien krijgen we het volgende jaar meer takken, die niet meer spiraalvormig groeien zodat minder zonlicht aan alle takken kan.

Snoeien we echter niet dan groeien de takken naar binnen en buiten spiraalvormig, er is harmonie, de takken zoeken het licht. Het is een natuurlijke groei.

Eenmaal gesnoeid komen ze nooit meer natuurlijk. Hetzelfde gebeurt met de mens. Als we in de opvoeding van de kinderen het natuurlijke proces zijn gang laten gaan, zal het kind alles op alles zetten om zichzelf te overwinnen.

Zien is gelijk aan geloven, natuur is gelijk aan waarnemen (inzicht). Meststoffen is gelijk aan aktivaties; planten komen uit evenwicht, zijn dronken van overvloed. Het is nodig om de goede conditie Elk jaar terug te creëren; we moeten ploegen om de harde grond los te maken.

Natuurlijke landbouw is niet mesten, ploegen, spitten, gebruik maken van kompost en kruiwagen. Natuurlijke landbouw volgt de natuurlijke cyclus: zaaien en maaien (oogsten).

Natuurlijke landbouw is lichaam en geest in evenwicht brengen met het kosmies gebeuren, het is een gesloten cyclus: geven en nemen.

Bij de biologiese landbouw is de boer gescheiden van zijn huis, vrouw en kinderen. De boer is overactief.

Daarom is het nodig om terug naar de oorsprong te gaan; zoveel eruit komt moet er ook ingaan. We moeten leren iedere dag waarden op de helling te gooien. Immers bezit is conditionering. Daarom zoeken we een alternatief, er moet iets opgevuld worden, denkt men!

Wat moeten we doen om terug in moeders buik te zitten? Niets, we laten kosmiese en aardekrachten, alles door ons heen vloeien. Lichaam en geest moeten 22n zijn. We moeten alleen kijken, niets doen.

Dit in tegenstelling met de biologiese landbouw. In het najaar tonen kompost klaarmaken, in het voorjaar monsters van de grond nemen, bij het oogsten moet er kwaliteitsgewas zijn: grote en dikke prei, mooie kolven maïs. Men zit steeds met zorgen en problemen. Er komt een konflikt. De realiteit is: als men ophoudt met rijtjes te planten, plant men dan rondjes? En wat dan? De hele dag zitten niets doen. Immers meer kennis bracht me niet dicht bij een oplossing.

Ik zat aan de rand van de sloot en dacht. Gras kan men vele malen maaien aan de slootkant, terwijl sla en groenten altijd opnieuw moeten geplant worden.

De wetenschap wil immers overheersen, de risico's uitsluiten. Men is bang voor de werkelijkheid. Men schakelt de natuur in en uit volgens zijn goesting. Belangrijk zijn kwaliteit en opbrengst per ha. Men wil dat de mens niet meer ziek wordt en niet meer sterft. Natuurlijke landbouw is denken, voelen, waarnemen. Het inzicht van de mens wordt bepaalt door zijn intelligentie, de mens kent iets, weet iets, hij onderscheidt iets. Het is in feite geen onderscheid maken. Er is geen oost, geen west. Dat de zon opkomt in het oosten is een astronomiese waarneming; in feite moet ge u niet afvragen waar de zon vandaan komt. Alle theorieën zijn een interpretatie van de wereld. De natuur zoekt immers niet. Natuurlijke landbouw bestaat omdat jij er bent. Weinig mensen kunnen hun verleden zien als lichtpunt voor de toekomst.

De K-Na-verhouding in granen komt overeen met deze van het menselijk lichaam, men creëert alzo sterkere mensen. Dit is geen recept, er is een voortdurende verandering: Vergankelijk. Er is een ervaring van jaren: inzicht. Geest en lichaam zijn vloeiend één. Vroeger kon men niet alles in woorden vatten, de duidelijkheid is nu, men is met handen en voeten gebonden aan systemen. Daarom als men veranderingen brengt in zijn voeding: droom-recht-eigenwaarde-oordeelsvermogen, onttrek je aan de prietpraat van de omgeving, blijf lachen. Voed je met de omgeving die zichzelf is. Er is geen begin en geen einde. Er moet respect zijn voor jezelf, voor de natuur. Je kunt je eigen god zijn: alleen doen wat er in de onderbuik leeft, dat moet je naar boven halen = een intuïtieve vorm van inzicht in het ritme van de kosmos. Weinig mensen leven zo. Nu is er een vuurexpantie (tijd van de industrialisatie).

LICHT = DONKER

DOOD = LEVEN

Deze taal moeten we leren spreken, leren verstaan, om door eenvoud hetonzichtbare zichtbaar te maken. Leven is iets waarover ik praat. Je eigen intuïtie = innerlijke vrede. Misschien is de dood wel datgene dat wij onder leven verstaan.

Hoe gebeurt dit prakties:

In Japan waar Thomas werkt heeft men dezelfde klimaatgordel als in Spanje, maar minder warm. Juni is een regenmaand, juli en augustus zijn de warme maanden.

De grond is zware kleigrond.

In oktober, november zaait men gerst of rogge samen met rijst en klaver. In het groeiproces heeft men verschillende stadia;

- . groen veld : klaver groeit
- . gerst zichtbaar gedurende de winter
- . mei : gerst en klaver worden samen afgemaaid, dicht tegen de grond. Men maait met de hand en de klaver laat men achter op de plaats zelf.
- . het strogedeelte van de gerst wordt na het dorsen terug op het land gegooit, maar zeer goed verspreid
- . dan groeit de rijst door alles door
- . de rijst in in oktober rijp

Alles in omgord met dijkjes en men heeft verschillende plateau's op ongelijke hoogte. Het veld zelf is vlak. Op de dijkjes kan men lopen.

Als men klaver en gerst geoogst heeft, laat men alles vol water lopen. De klaver is na 2à3 dagen dood. Men laat alles leeg lopen. De rijst is nu genoeg gekiemd (prikkelend effect van het water). In oktober oogst men rijst. Klaver heeft een verstikkende werking, het laat niets door. Dit is goed omdat de vogels er minder goed aankunnen. Het maaien van de dijken is zeer belangrijk, zodat het onkruid weggehouden wordt.

Het jarenlange teruggeven van de opbrengst stro-klaver geeft de grond een fantastiese bedekkingslaag. Men kan met de hand gemakkelijk 15 cm graven.

Voor de groenten laat men alles doorgroeien, men zaait niet. De groenten worden kleiner en kleiner. Men ruikt ze vanop grote afstand. De groenten moeten wel geselecteerd worden: in een harmonies kosmies evenwicht. Toen men hier nog een ijskap had, groeiden er in het zuidoosten al granen. Rijst groeit op een derde van de aarde en is voedsel voor één derde van de mensheid.

Rijst = krachtmaker.

De klimatologische omstandigheden geven een ander soort rijst (1400 soorten).

- korte korrel = sterkere mensen - in koude en bergachtige streken
- lange korrel = minder " " - in warme streken

De mensen maken daar alles zelf, zij kopen slechts één tiende in (zout, olie, klaverzaad...)

Zij behandelen de zaden op de volgende manier:

men brengt de rijst in een grote bak met water, de lichte zaden drijven bovenop, men schept ze eraf.

De zaden (rijst, gerst en haver) brengt men over naar een anderebak met klei. Men stampt met de voeten in de bak tot alles homogeen is. Van het mengsel maakt men bolletjes en laat ze drogen. Als ze droog zijn breekt men ze op een zeil. De gekleide zaden zaait men op de klaver zodat de zaden ertussen vallen. De vogels komen er zo niet meer bij.

Het is beter levende bedekking te gebruiken, zodat men de invloed van nachtvorst niet voelt. Dode bedekking doet alles afvriezen, zodat de koude niet kan afgegeven worden.

'vrij' overgenomen uit: 't Netelblad - 2° jg. nr. 3

de volkstuin.